

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia komunikacji

Tok studiów 2022/2023– 2026/2027

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada wiedzę z zakresu psychologii i psychologii społecznej, posiadać umiejętność formułowania komunikatów, samodzielnego tworzenia optymalnych modeli kształtowania interakcji międzyludzkich, w zakresie kompetencji powinien umieć pracować w zespole i rozwiązywać w nim problemy.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	20						2	4	46	3
Studia niestacjonarne	10	10						2	4	26	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Praca w grupie Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu komunikacji, rozróżnia i charakteryzuje formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, opisuje różnice między tymi formami komunikacji.	K_W10
P_W02	Student posiada wiedzę w stopniu pogłębionym na temat procesu komunikowania się, jego elementów, uczestników, opisuje modele komunikacji oraz wskazuje bariery komunikacyjne oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W02
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać i zastosować w praktyce elementy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, stosuje stosowne do sytuacji i odbiorcy narzędzia komunikacyjne.	K_U19
P_U02	Student potrafi rozpoznać bariery komunikacyjne, czynniki sprzyjające i utrudniające proces komunikacji oraz zna praktyczne zastosowanie tych umiejętności.	K_U01
P_U03	Student potrafi stosować elementy komunikacji do prowadzenia działań edukacyjnych dla dzieci i dorosłych.	K_U22
P_U04	Potrafi komunikować zespołowi zdania i cele, a następnie wyegzekwować stopień wykonania tych zadań.	K_U23
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości swoich kompetencji komunikacyjnych i dąży do ich doskonalenia.	K_K05
P_K02	Student jest gotowy do komunikowania się z innymi i wykazuje chęć współpracy.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do komunikacji. Komunikowanie się jako proces. Pojęcie i istota komunikowania. Funkcje komunikowania. Uczestnicy procesu komunikacji. Sposoby porozumiewania się między ludźmi. Formy i typy komunikowania. Modele komunikacji.	P_W01 P_W02
W2	Komunikacja w konflikcie. Anatomia konfliktu. Działania podejmowane w konflikcie. Procedury radzenia z konfliktami.	
W3	Komunikacja werbalna. Rola i zadania komunikacji werbalnej. Zakres kodów językowych. Sposoby dostosowania kodów do rozmówcy.	
W4	Komunikacja niewerbalnej. Elementy komunikacji niewerbalnej. Funkcje i właściwości komunikacji niewerbalnej. Typy komunikacji niewerbalnej.	
W5	Bariery komunikacyjne Rodzaje barier komunikacyjnych. Nietypowe sytuacje komunikacyjne.	

W6	Różnorodność komunikacyjna. Komunikacja dorosłych. Komunikacja z dzieckiem. Różnice i podobieństwa. Różnice kulturowe.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Komunikacja schemat. Elementy schematu komunikacji. Uczestnicy procesu komunikacji. Komunikacja interpersonalna a komunikacja między grupami.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Komunikowanie werbalne i niewerbalne. Rola komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w sytuacjach problemowych.	
T3	Filtry informacyjne. Aktywność półkul mózgowych. Inteligencja wieloraka. Polisensoryczność.	
T4	Preferencje uczestników procesu komunikacji. Diagnoza własnego stylu komunikacji. Diagnoza stylu komunikacji odbiorcy. Dopasowanie komunikacyjne uczestników procesu komunikacji.	
T5	Narzędzia komunikacji. Komunikat JA Aktywne słuchanie. Formułowanie pytań w komunikacji. Komunikowanie typu	
T6	Asertywność w komunikacji. Pojęcie i istota asertywności Etyczne odmawianie.	
T7	Skuteczna komunikacja w grupie. Komunikacyjna gra dydaktyczna - przygotowanie i prezentacja gry z zakresu komunikacji interpersonalnej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium pisemne	wiedza
Ćwiczenia	Projekt, prezentacja tematu, esej	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu oraz prezentacji tematu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;

b) w zakresie ćwiczeń:

- na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.

1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).

2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.

3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na

pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?

4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).

5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Wykład: ocena wiedzy wykazanej na kolokwium pisemnym o charakterze problemowym.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Punktacja/oceny:

91%-100% - bdb.

81%-90% - db. plus

71%-80% - db.

61%-70% - dst. plus

51%-60% - dst.

50% – ndst.

Ćwiczenia:

Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena przygotowanego przez studenta projektu, ocena prezentacji projektu, ocena eseju, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

Ocena z ćwiczeń: zaliczony/niezaliczony

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	29	49
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

- Berne, E. (2013). *W co grają ludzie. Psychologia stosunków międzyludzkich*. Warszawa: PWN
- Berne, E. (2018). *Dzień dobry i co dalej*. Poznań: Rebis Dom Wydawniczy
- Morreale, S.P., Spitzberg B.H., Barge J.K., (2015). *Komunikacja między ludźmi*. Warszawa: PWN
- Schulz von Thun, F. (2007). *Sztuka rozmawiania*. Kraków: WAM
- Stewart, R. (2005). *Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej*. Warszawa: PWN

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- Griffin, E. (2003). *Podstawy komunikacji społecznej*. Gdańsk: GWP
- McKay M., Davis M., Fanning P. (2002). *Sztuka skutecznego porozumiewania się*. Gdańsk: GWP
- Patterson M. (2011). *Więcej niż słowa. Potęga komunikacji niewerbalnej*. Gdańsk: GWP

Inne materiały dydaktyczne: